

РЕШЕНИЕ

№ 7327

гр. София, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9013** по описа за **2021** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична община, чрез процесуален представител юрк. Ц., против решение № 20166480 от 02.08.2021г., постановено по н.а.х.д. № 8066/2018г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 324181/2017 от 28.11.2017г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО, приета с Решение № 520 по Протокол № 48 от 26.09.2013г. на Столичния общински съвет, отм. с Наредба за реда и условията за пътуване с обществен градски транспорт на територията на Столична община, приета с Решение № 178 по Протокол № 51 от 5.04.2018г. на СОС/ на Д. Г. Г. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 (двеста) лв., за извършено нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1 във вр. с чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО.

С доводи за незаконосъобразност и неправилност на обжалваното решение касаторът претендира неговата отмяна и потвърждаване на процесното наказателно постановление.

Ответникът – Д. Г. Г. не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение Софийският районен съд е приел от фактическа страна, че на 02.11.2017г., около 07:55 часа, в [населено място], ответникът по касация Д. Г. пътувала в автобус № 309, с инв. № 2067, с посока на движение С., район „С.“, като след спирка „К. Б. I“ била проверена от Л. Х. Е. на длъжност „контрольор по редовността на пътниците“ в [фирма]. При извършената проверка било установено, че лицето пътува без редовен превозен документ, за което му бил съставен АУАН № 324181/02.11.2017г. Според показанията на св. Е. нарушителят отказал да закупи билет, продаван от контролора, поради което му бил съставен акт. Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът е приел, че при издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, визирани в чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН. Приел е, че на нарушителя е предявено неясно обвинение, с което съществено е ограничено правото му на защита, доколкото е изправен пред невъзможността да разбере за какво точно нарушение е наказан. По тези съображения съдът е отменил наказателното постановление на процесуално основание.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено със закона.

В разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН са предвидени задължителните реквизити на АУАН и НП. Според чл. 42, т. 4 и 5, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, АУАН и НП следва да съдържат описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и законните разпоредби, които са нарушени. Нормите изискват да е налице единство между словесното описание на деянието и правната цифрова квалификация, както и между цифровата квалификация на нарушението, посочена в АУАН, и тази, отразена в НП.

В процесния АУАН е отбелязано, че лицето пътува без редовен превозен документ, както и че отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контрольор по редовността на пътниците. Самият АУАН представлява типов формуляр, в който са вписани различни норми, които биха могли да бъдат нарушени – чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1 във вр. с чл. 34, ал. 3; чл. 34, ал. 5; чл. 35, ал. 2; чл. 35, ал. 3; чл. 35, ал. 1 във връзка с чл. 34, ал. 4 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, като изрично е посочено: „вярното се подчертава“, т.е. актосъставителят следва да подчертае коя е нарушената разпоредба за конкретния случай. В процесния АУАН актосъставителят е подчертал като нарушени разпоредбите на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1 във вр. с чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО. В НП, издаден въз основа на АУАН, е възприето същото словесно описание на нарушението, както и същата правна квалификация, като е прието, че лицето виновно е нарушило разпоредбите на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1 във вр. с чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО.

По този начин е създадена неяснота на административното обвинение. Сочената за

нарушена разпоредба на чл. 18, т. 1 от НРУПОГТТСО урежда четири различни хипотези – по б. „а”, „б”, „в”, „г“, свързани с различни задължения на пътуващите в градския транспорт. В случая бланковият формуляр на АУАН очевидно е отпечатан преди измененията на НРУПОГТТСО, при които е създадена и б. „г“ /нова - Решение № 270 по Протокол № 12 от 14.04.2016 г.) и съдържа само трите хипотези по б. „а“, „б“ и „в“ на т. 1 от чл. 18 от НРУПОГТТСО, според които пътниците са длъжни да притежават редовен превозен документ /б.„а”/, да го представят на контролните органи за проверка /б.„б”/, както и да слязат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за административно нарушение, при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците /б.„в”/. В случая както в АУАН, така и в НП като нарушения са посочени и трите хипотези на т. 1 от чл. 18 от НРУПОГТТСО, което е довело до неяснота кое точно задължение е нарушено, а оттам и до неяснота за какво точно лицето е санкционирано. Освен това дадената правна квалификация не съответства на фактическото описание на нарушението, а именно че лицето пътува без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване от контролър по редовността на пътниците. Законосъобразно въззивният съд е приел, че процесното НП е издадено в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН. Установеното нарушение е процесуално по своята същност и съществено по тежест, тъй като с него се препятства наказаното лице да разбере за нарушението на коя правна норма е наказано, като по този начин се затруднява правото му на защита.

Като е достигнал до същите правни изводи въззивният съд е постановил законосъобразно и правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20166480 от 02.08.2021г., постановено по н.а.х.д. № 8066/2018г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: